

[Patursson.]

Baade den højtærede fungerende Statsminister og det ærede konservative Medlem, som nu talte, gjorde sig skyldig i en Misforstaaelse. Jeg taler her selvfølgelig som folkevalgt Repræsentant for Færøerne; men naar jeg har stillet Ændringsforslag, der forbeholder Befolkningen paa Færøerne at ytre sig angaaende Færøernes Repræsentation paa Rigsdagen, skulde denne Ytring ikke ske alene gennem mig eller en enkelt Person. Det var, ligesom det var det kongevalgte Medlems Mening i 1849, Meningen, at det skulde ske gennem et Organ for Færøerne — Lagtinget var jo ophævet dengang. Jeg vilde ikke udforme mit Ændringsforslag yderligere; det mente jeg skulde ske ved velvillig Forhandling mellem Færingerne og Regeringen. Jeg havde nemlig tænkt, at Spørgsmaalet skulde tages op i Lagtinget, som skulde tage Stilling til det, og hvis saa et Flertal eller maaske et stort Mindretal paa Færøerne mente, at vi skulde have Folkeafstemning om Spørgsmaalet, fordi det var saa stort et Spørgsmaal, skulde det ogsaa gøres til Genstand for en Folkeafstemning.

Det er det, jeg har ment med mit Ændringsforslag, altsaa at Valgloven ikke gennemførtes her, forinden hele Spørgsmaalet om Færøernes Repræsentation paa Rigsdagen var forelagt Lagtinget og derefter eventuelt havde været til Folkeafstemning. Det var nemlig Meningen i 1849, at det skulde ske paa den Maade, men det blev ikke efterkommet. Færingerne blev aldrig spurgt, de fik det Diktat: dér skal I være, ikke mere.

Nu har jeg rettet den Misforstaaelse.

Finansministeren (H. P. Hansen):

Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlems Udtalelse skal forstaas saaledes, at Færøerne vedblivende hører til Danmark, naar dette Spørgsmaal skal afgøres, og naar det er Tilfældet, vil der i Henhold til Grundloven være sikret Færingerne samme Adgang til at udtale sig om de forskellige Spørgsmaal, som der er sikret den øvrige Del af Befolkningen.

Patursson: Det vilde føre for langt at komme ind paa en større Diskussion om, hvorvidt Færøerne tilhører Danmark eller ej; jeg tror ikke, den højtærede Formand vilde tilstede det. Men det er et Spørgsmaal, som jeg ikke uden videre kan gaa med til at sige ja til. Jeg tror ikke, at det i denne Forbindelse er rigtigt eller betimeligt at komme ind paa at drøfte det Spørgsmaal, for det er et

Spørgsmaal af overordentlig vidtrækkende Betydning. Vi kunde ikke komme til Bunds i det, før baade den danske Regering og de danske Repræsentanter kendte lidt mere til Færøernes politiske Historie, end de gør. De kan ikke gøre det, det ved jeg meget godt, for der foreligger ikke noget Værk om det — man kan se noget hist og her —, men at drøfte det Spørgsmaal paa Basis af det Ukendskab, man før Tiden hernede i Danmark, ogsaa i Rigsdagen — jeg siger det uden at ville genere nogen —, har til færøske Forhold, kan ikke føre til noget. Jeg skal ikke angribe mine Forgængere i Rigsdagen, men jeg maa dog have Lov til at sige, at orienteret er den danske Almenhed og den danske Rigsdag ikke blevet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslaget (se ovenfor) *forkastedes* med 68 Stemmer mod 1.

Forslagets Tekst og dets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Motorafgiftsloven.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1175).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Tekst og dets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 390; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1683).